

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์หัตถ์ตัวแปรที่สามารถจำแนกกลุ่มนักเรียนที่ทำกรบ้านวิชาคณิตศาสตร์ครบทุกข้อและทุกครั้งที่ได้รับกรบ้าน
2. เพื่อวิเคราะห์หัตถ์ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับปริมาณกรทำกรบ้านวิชาคณิตศาสตร์

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ซึ่งกำลังเรียนในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2527 จำนวน 285 คน

เครื่องมือใช้ในการวิจัย

1. แบบตารางบันทึกข้อมูลกรทำกรบ้านประจำวัน
2. แบบกรออกคะแนนวิชาคณิตศาสตร์ และเกรดเฉลี่ยของผลสอบไล่
3. แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการบ้านและตัวนักเรียน
4. แบบสำรวจนิสัยในการเรียน ของประยัด ทองมาก (2519)
5. แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการบ้านของ คำสุดา ศิริสิทธิ์ (2522)
6. แบบวัดเจตคติของนักเรียนต่อวิชาคณิตศาสตร์ของ วัฒนา หงษ์ภู (2523)
7. แบบวัดเจตคติของนักเรียนต่อครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ของบุษกร เพชรวิวรรณ (2519)
8. แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับบ้าน
9. แบบสอบถามวิธีการสอนของครูของ ปาจารย์ รัชชวัลดู (2527)

วิธีดำเนินการวิจัย

1. วิเคราะห์แบบสอบถาม
2. บันทึกข้อมูลการทำกรบ้านวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนเป็นเวลา 1 เดือน
3. เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากนักเรียนและผู้ปกครองนักเรียน
4. บันทึกคะแนนวิชาคณิตศาสตร์ และเกรดเฉลี่ยของผลสอบไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis) แบบขั้นตอน (Stepwise) และแบบตรง (Direct)
2. วิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regraession)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์จำแนกประเภท, พบว่า ตัวแปรจำนวน 13 ตัว จาก 19 ตัว สามารถอธิบายความแปรปรวนของการ เป็นสมาชิกกลุ่มนักเรียนทำกรบ้านวิชาคณิตศาสตร์ครบทุกข้อและทุกครั้งที่ได้รับการบ้านได้ร้อยละ 37.4 ซึ่งสามารถแยกเป็นลักษณะของปัจจัยใหญ่ได้ 4 ปัจจัย เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย คือ

ก. ปัจจัยเกี่ยวกับตัวนักเรียน เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลสำคัญที่สุด ได้แก่ตัวแปร

1. ระดับความสามารถในการเรียน ($C_i = .578$)
2. การเห็นความสำคัญต่อการบ้าน ($C_i = .355$)
3. เจตคติต่อครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ ($C_i = -.271$)
4. เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ ($C_i = .265$)
5. ความชอบต่อการบ้าน ($C_i = .168$)
6. เพศ เพศหญิงทำมากกว่าเพศชาย ($C_i = .1308$)

ข. ปัจจัยเกี่ยวกับการบ้าน ได้แก่ตัวแปร

1. การตรวจแก้การบ้าน เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางลบ ($C_i = -.473$)
2. การลงโทษเมื่อนักเรียนไม่ทำการบ้าน ($C_i = .254$)

3. วิธีให้การบ้าน (Ci = .162)
- ค. ปัจจัยเกี่ยวกับบ้าน ได้แก่ ตัวแปร
 1. ระดับพื้นฐานการศึกษาของผู้ปกครอง (Ci = .179)
 2. สภาพที่บ้าน (Ci = .143)
 - 3.ฐานะเศรษฐกิจ (Ci = .119)
- ง. ปัจจัยเกี่ยวกับโรงเรียน
 1. วิธีสอนของครู (Ci = .1307)

ในจำนวน 13 ตัวแปรนี้ มี 6 ตัวแปรเป็นตัวแปรจำแนกประเภทที่สำคัญเนื่องจากมีค่าสัมประสิทธิ์คานอนิโคลมาตรฐาน (Ci) มากกว่า .20 ขึ้นไปโดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของการเป็นสมาชิกกลุ่มนักเรียนทำการบ้านครบทุกข้อและทุกครั้ง ได้ร้อยละ 32.4 เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย คือ ระดับความสามารถในการเรียน การเห็นความสำคัญของนักเรียนต่อการบ้าน การตรวจแก้การบ้าน การลงโทษเมื่อนักเรียนไม่ทำการบ้าน เจตคติของนักเรียนต่อวิชาคณิตศาสตร์และต่อครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์

2. ผลการวิเคราะห์หัตถถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ก. ตัวแปรจำนวน 8 ตัวจาก 19 ตัว สามารถอธิบายและทำนายความแปรปรวนของปริมาณการทำการบ้านวิชาคณิตศาสตร์ได้ร้อยละ 37.9 เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย คือ

1. สัมฤทธิ์ผลของการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ($\beta = .449$)
2. ความเต็มใจของนักเรียนที่จะทำการบ้าน ($\beta = .268$)
3. ลักษณะของการบ้าน ($\beta = .191$)
4. การตรวจแก้การบ้าน ($\beta = -.186$)
5. ระดับพื้นฐานการศึกษาของผู้ปกครอง ($\beta = .132$)
6. วิธีให้การบ้าน ($\beta = .117$)
7. เพศ ($\beta = .113$)
8. สภาพที่บ้าน ($\beta = .100$)

ข. สัมการที่ใช้ทำนายความมากมายของปริมาณการทำการบ้านวิชาคณิตศาสตร์
ของนักเรียนแต่ละคน คือ

ร้อยละของปริมาณการทำการบ้าน = $.449$ สัมฤทธิ์ผลของวิชาคณิตศาสตร์ + 7.05 ความเต็มใจ
ที่จะทำการบ้าน - 2.983 การตรวจแก้การบ้าน + 1.97
ลักษณะของการบ้าน + $.485$ ระดับพื้นฐานการศึกษาของ
ผู้ปกครอง + 6.719 เพศ + 1.182 วิธีให้การบ้าน +
 2.723 สภาพที่บ้าน - $.740$

ข้อเสนอแนะ

ก. ข้อเสนอแนะต่อแนวทางการปฏิบัติทางโรงเรียน

1. ควรให้การบ้านตามระดับความสามารถของนักเรียน โดยเด็กกลุ่มเก่งได้
การบ้านที่ยากท้าทาย เด็กกลุ่มปานกลางได้การบ้านที่มีความยากง่ายปานกลาง และเด็กกลุ่มอ่อน
ได้การบ้านที่ง่ายสามารถทำได้ด้วยตนเอง
2. ควรฝึกและพัฒนาให้นักเรียนมีนิสัยในการเรียนดีตั้งแต่ นักเรียนเริ่มเข้า
เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในด้าน นิสัยในการแบ่งเวลา นิสัยใน
การตั้งสมาธิ นิสัยในการอ่านและจดคำบรรยาย
3. สัตบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในการเรียนเพื่อให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อ
การบ้าน วิชาคณิตศาสตร์และตัวผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์
4. ก่อนให้การบ้านครูควรจูงใจให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการบ้านที่ส่งผล
โดยตรงแก่ตัวนักเรียน
5. การตรวจการบ้านแบบเชิงวิพากษ์ส่งผลทางลบต่อการทำการบ้านของนักเรียน
ระดับประถมศึกษา ฉะนั้นครูควรพยายามลดวิธีการตรวจแบบฝึกหัดเชิงวิพากษ์และใช้การตรวจแบบ
เสริมแรงทางบวก หรือให้ข้อมูล ชี้แนะแนวทางนักเรียนในทางสนับสนุนสิ่งทีนักเรียนทำถูกมากกว่า
เน้นการวิจารณ์สิ่งทีนักเรียนทำผิด นอกจากนั้นครูควรหาวิธีการอื่น ๆ เช่น การสอนซ่อมเสริม
ช่วยเหลือนักเรียนที่ทำได้ไม่ดีมาก ๆ
6. ควรมีการพิจารณาแนวทางการให้การบ้านให้ยืดหยุ่นเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม
ทางบ้านของนักเรียนต่อไป

ข. ข้อเสนอแนะต่อแนวทางการปฏิบัติทางบ้าน

1. ผู้ปกครองควรฝึกและพัฒนาให้นักเรียนมีนิสัยในการเรียนที่ติดตั้งแต่เริ่มเข้าโรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การฝึกฝนนิสัยในการแบ่ง เวลาและความรับผิดชอบ
2. ผู้ปกครองควรจัดสภาพที่บ้านเพื่อเอื้ออำนวยให้นักเรียนทำการบ้าน ได้แก่ จัดห้องหรือมุมส่วนตัวสำหรับทำการบ้านโดยไม่มีเสียง หรือสิ่งรบกวนจากภายนอก จัดตารางเวลาให้นักเรียนทำการบ้านเป็นเวลา เฉพาะ และจัดเตรียมอุปกรณ์ให้พร้อมในการทำการบ้าน เช่น ยางลบ ดินสอ ไม้บรรทัด พจนานุกรม เป็นต้น

ค. ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยต่อไป

1. ควรให้ความสนใจศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการทำการบ้าน วิชาคณิตศาสตร์ครบทุกข้อและทุกครั้งที่ได้รับการบ้านบางประการในระดับลึกต่อไปคือ การตรวจแก้ การบ้านของครู วิธีให้การบ้าน และ วิธีการสอนของครู
2. ควรให้ความสนใจศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในระดับลึกเกี่ยวกับความถูกต้องของปริมาณ การทำการบ้าน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย